

Brezposelnost marca porasla že na 4.4%

Pretekli mesec je bilo v ZDA en milijon več ljudi brez posla kot pred enim letom. Brezposelnost se je dvignila na 4.4%.

WASHINGTON, D.C. — Delavsko tajništvo je objavilo, da je brezposelnost v marcu porasla od 4.2% na 4.4%, na najvišjo stopnjo v zadnjih 10 letih. Tako je bilo pretekli mesec en milijon več ljudi brez rednega dela kot pred enim letom. Res je, da je bila tedaj brezposelnost na najnižji stopnji v zadnjih 25 letih.

Brezposelnost se običajno v marcu močno zmanjša, letos se to ni zgodilo, ampak je ob upoštevanju vseh okoliščin kar precej porasla. To je očitna posledica ohlajevanja našega gospodarstva v zvezi z bojem proti inflaciji, ki ga je zvezna vlada začela lani in trdno vztrajala v njem do letošnjega februarja, ko je zaradi političnih ozirov nekaj popustila. Ne mara namreč, da bi število brezposelnih prehitelo naraslo prav za jesenske kongresne volitve.

Vsaka večja brezposelnost bi porazno vplivala na volivce v novembru, ko bi republikanska stranka rada dobila večino vsaj v Senatu, če jo že ne more v Predstavnikiškem domu. Tako je zvezna vlada malo popustila v svojem boju proti inflaciji in vplivala v tem pogledu tudi na Federal Reserve banke.

Brezposelnost je porasla predvsem med odraslimi, moškimi in ženskami, v gradbeni industriji in v raznih vejah tovarn, ko je začelo povpraševanje po njihovih produktih pešati. Precej prizadeti so tudi uradniki in strokovno osebje tehničnih strokov, bolj belo kot črno. Na tem področju se čuti zmanjšanje naročil narodne obrambe in naporov za raziskavo in prodiranje v vesolje.

Med mladoletnimi in med črnimi na splošno se porast brezposelnosti v preteklem mesecu komaj kaj pozna.

Preje vabilo kot ovira

RIM, It. — Sv. oče Pavel VI. je v razgovoru o obveznem celibatu katoliške duhovščine dejal, da je ta preje vabilo kot ovira za duhovski poklic, pa priznal tudi, da je pravih duhovniških poklicev vedno manj. Prav pomnjanje teh je postalo eno najnujnejših vprašanj v katoliški Cerkvi.

Sv. oče je opozoril, da je pomnjanje duhovniških poklicev v katoliški Cerkvi znak široke "krize vere" v modernem svetu.

Moderni človek gleda vse preveč na ta svet in na njegove materialne dobrine, na ugodje in telesno uživanje, duhovne vrednote in užitke, ki jih je svet nekaj smatral za višje od telesnih, človek "tehnične" dobe komaj vidi.

CLOUDY

Vremenski prerok pravi:

Večinoma oblačno z možnostjo dežja. Najvišja temperatura okoli 55.

Novi grobovi

Leo Kafer

V soboto zjutraj je doma umrl Leo Kafer z 5910 Dibble Ave., star 76 let, rojen v Jugoslaviji, od koder je prišel pred 55 leti. Tukaj zapušča ženo Emmo, roj. Thebes, hčer Emmo Jean Yurisch in 3 vnuke, Sin John, kateri je bil znan igralec piana Slovenskega orkestra, je umrl lani. Pogreb bo v torek ob 9.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Petra ob 10. uri, nato na pokopališče Kalvarija.

Louis F. Clernt

V soboto zjutraj je umrl po dolgi bolezni v Euclid General bolnišnici Louis F. Clernt z 1107 E. 61 St., star 61 let, rojen v Clevelandu. Zapušča ženo Mario, roj. Zamej, sina Louisa R. M., hčer Mary Lou Galaska, 3 vnuke, sestre Josephino Ferguson, Fay Mintz (California), Claro Slapnik in Mario Faroné. Pogreb bo v sredo ob 8.30 iz Zakraskovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida ob 9. uri, nato na pokopališče Kalvarija. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes zvečer ob 7. uri.

George Schanovko Jr.

V soboto je nenadoma umrl George Schanovko Jr. z 5433 Stanard Ave., star 48 let, rojen v Clevelandu. Tukaj zapušča ženo Helen, hčer Phyllis Haley in Joan, vnuka, sestre Olgo Petrovich in Alexandro V. Yanketic. Pogreb bo v sredo popoldne ob 1. uri iz Zakraskovega pogrebnega zavoda. Truplo bo položeno na mrtvaški oder v torek popoldne.

Frances Lauric

V soboto je umrla na domu svoje hčere v San Diego, Calif., 81 let stara Frances Lauric s 555 E. 222 St. v Euclidu, O., rojena Kerzmann na Vrhniki v Sloveniji, od koder je prišla v ZDA l. 1905, žena Henryja, mati Henryja in Frances M. Bartleme (San Diego, Calif), sestra pok. Johna in pok. Antonie Zupancic. Pokojna je bila članica The Macabees No. 493. Truplo bo prepeljano v Cleveland, kjer bo pogreb iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v petek zjutraj. Na mrtvaškem odru bo v sredo in v četrtek od 2 do 4. pop. in od 7. do 1. zvečer.

(Dalje na 3. strani)

Gvatemalska politika na precej divjih potih

Zahodna Nemčija je prepričana, da Gvatemala ni storila dovolj za rešitev ugrabljenega nemškega poslanika.

GUATEMALA CITY, Gv. — Divja preteklost gvatemalske politike se je začela pred 10 leti po ponesrečenem spopadu gverilcev s policijo predsednika Fuentes. Gverilci so se morali umakniti v neobljudene gorske kraje; so se reorganizirali, obenem pa tudi preprijeli s komunizmom. Postali so partizanska organizacija znana pod imenom FAR (Oborožene uporniške sile). V prvih letih svojega udejstvovanja so se radi pečali tudi z ugrabitvami.

Jemali so na piko bogate domačine. Ugrabitve so se jim praviloma posrečile, zato niso bili v zadregi z denarjem. L. 1966 je pa postal predsednik republike znani politik Montenegro, ki je naročil polkovniku Arani, naj iztrebi partizane. Arana je res zadušil FAR organizacijo na deželi, toda jedro organizacije se je preselilo v mesta in tam nadaljevalo ugrabitve. Proti FAR v mestih je bila potem ustanovljena desničarska podtalna organizacija, znana pod imenom MANO.

Obe organizaciji sta kmalu prišli navzkriž in se začeli pobijati, obenem je pa vsaka skušala tudi ugrabljati, pa tudi ubijati. Tako je MANO ubila v januarju l. 1968 Miss Guatemalo, ker je simpatizirala s pristaši FAR. Že drugi dan potem je pa FAR umorila dva ameriška vojaška atašee. Par mesecev pozneje je MANO ugrabila naprednega gvatemalskega nadškofa Casariego. Nadškof je imel srečo, štidi dni pozneje je prišel na svobodo živ in zdrav. Zato je pa policija pozneje ubila MANO načelnika Lorenzando. V avgustu l. 1968 je pa FAR hotela ugrabiti ameriškega poslanika Gordona Meina. Ker je hotel zbežati, ga je ubila s strelji iz strojne puške. Vse to divjanje se je nadaljevalo do decembra 1969, ko je predsednik Montenegro proglasil obsedno stanje. O vsem tem

Nesposobna varovali koristi kupovalcev!

WASHINGTON, D.C. — Skupina raziskovalcev pod vodstvom Ralpa Naderja je izdala pretekli teden obsežno poročilo o študiji Zvezne administracije za hrano in droge. Poročilo pravi, da ta zvezna ustanova, ki bi morala biti odgovorna za pregled hrane in drogi, dejansko ni sposobna varovati koristi kupovalcev.

Zvezno administracijo za hrano in droge označuje študija za orodje živilske industrije, nadzirano po političnem pritisku, nesposobno in nevoljno varovati kupovalce, oziroma javnost.

Zvezni tajnik za zdravstvo, pravo in socialno skrbstvo R. Finch je dejal, da je v raznih živilskih izdelkih nešteto snovi, ki verjetno povzročajo rakasta obolenja, da pa zvezna vlada na žalost za enkrat ni sposobna vsega tega podrobno dognati in označiti. Lotila pa se bo na tem področju načrtnega dela.

Republikanski kandidati v Ohio štejejo glasove

COLUMBUS, O. — To se pravi, ne kandidatje sami, ampak republikanske organizacije v naši državi, ki so v ta namen najele neko družbo iz Detroita, ki se poklicno bavi s pozvedovanjem javnega mnenja.

Družba je zaslila 631 republikanskih volivcev v začetku tega meseca in ugotovila, da imata oba republikanska kandidata za senatorja Taft in Rhodes skoraj enak odstotek pristašev. Zato je nemogoče prorokovati, kdo bo zmagal. Preiskava je le ugotovila, da ima Taft veliko pristašev na jugu in vzhodu države, Rhodes pa na severu in zahodu. Živahna je tudi republikanska tekma za guvernersko kandidaturu. Vodi jo do sedaj Roger Cloud, precej daleč za njim sta pa kandidata Lukens in Brown.

je ameriško časopisje obširno poročalo.

Usoda, ki je zadela sedaj nemškega poslanika, ni za gvatemalske razmere nič nenavadnega. Ako ne bi bil tako pogumen, bi bil morda ostal še pri življenju.

APOLLO 13 PROTI LUNI

V soboto ob 2.13 popoldne je raketa Saturn 5 pognala vesoljsko vozilo Apollo 13 točno po načrtu v vesolje. Četudi je srednji motor druge stopnje rakete ugasnil dve minuti pred predvidenim časom, je vesoljsko vozilo doseglo določeno brzino in zakrožilo okoli Zemlje, pa se nato pognalo proti Luni. Astronavti James A. Lovell Jr., Fred W. Haise in John L. Swigert Jr. so zdravi in se počutijo dobro. Luno bodo dosegli jutri zvečer, v sredo pa bosta Lovell in Haise na njej pristala.

CAPE KENNEDY, Fla. — Tretja ameriška odprava na Luno je opravila že več kot pol poti in se bliža Luni. Dosegla jo bo jutri zvečer, v sredo pa bosta astronomi Lovell in Haise stopila na njeno površino v ozki dolini na vzhodni obali Morja viharjev, kjer naj bi bile najstarejše skale na Luni. Z Lune se bosta dvignila v petek zjutraj se vrnila v matično vesoljsko ladjo Odisej in v njej v soboto popodne s Swigertom, ki bo tekom njunega raziskovanja ostal sam v matični ladji, krenila proti Zemlji. Vesoljska ladja s tremi astronomi bo pristala na Pacifiku 21. aprila.

Vzlet je potekal v redu in točno po načrtu v soboto popoldne v navzočnosti preko 7,000 povabljenih gostov iz vseh delov sveta. Med njimi je bil tudi nemški kancler Willy Brandt, ki se je v petek in soboto popoldne razgovarjal s predsednikom Nixonom in njegovimi sodelavci o vprašanjih, ki zadevajo obe državi. Druga stopnja rakete se je vžgala v redu, nato pa je srednji motor 2 minuti, 7 sekund predčasno ugasnil. Vgrajene naprave so avtomatično podaljšale gorenje preostalih štirih motorjev in nato še gorenje tretje raketne stopnje, da je bila dosežena potrebna brzina za zakrožitev vesoljskega vozila okoli Zemlje po določenem tiru. Lovell je trajal 11 minut, ko je vesoljsko vozilo doseglo orbit.

Apollo 13 je nato krožil okoli Zemlje do 4.48, nato pa z vžigom tretje stopnje rakete krenil proti Luni.

Astronavti so tekom poleta proti Luni ponovno poročali, da je vse v redu, četudi so nekaj malenkosti spregledali. Tako je Swigert pozabil izpolniti davčno prijavo, pa so mu z Zemlje sporočili, da ima pravico do 60 dni

odloga, ker "je izven ZDA" Swigert ni bil določen za člana posadke Apollo 13, je bil vključena nevarnost, da astronom T. K. Mattingly dobi tekom poleta nemške ošpice.

ZDA ne priznajo Kanadi suverenosti nad morjem severozahodnega prehoda

WASHINGTON, D.C. — Zastopnik državnega tajništva R. McCloskey je dejal, da ZDA ne priznavajo Kanadi suverenosti preko 3 milj od kopnega. Kanada je uradno raztegnila svojo suverenost do 12 milj od kopna.

Jedro spora je v tem, ker obstoji možnost, da bodo petrolejske družbe začele preko Severozahodnega prehoda z velikanskimi petrolejskimi ladjami voziti petrolej na vzhodno obalo ZDA in dalje preko Atlantika v Evropo z novih, obsežnih ležišč ob severni obali Aljaske. Pri tem lahko pride do kake nesreče katere od teh ladij in olje bo onesnažilo obsežno področje. Kanada se hoče pred tem zavaruovati, v Washingtonu pa za sedaj še vedno gledajo vprašanje z izključno pravnega vidika in seveda z vidika — petrolejskih družb.

Zapisniki zasliševanj o smrti M. Jo Kopechne bodo objavljeni v sredo

BOSTON, Mass. — Sodnik državnega vrhovnega sodišča W. Paquet je odločil, da naj bodo zapisniki zasliševanj v zvezi s smrtjo Mary Jo Kopechne lani v juliju objavljeni to sredo, ko je sedaj odločeno, da v zvezi s to nesrečo ne bo nobenih obtožb.

Senatni odbor za preklíc tonkinske resolucije

WASHINGTON, D.C. — Zunanjepolitični odbor Senata je pretekli petek soglasno sklenil predložiti celemu Senatu resolucijo o preklíc tonkinske resolucije iz leta 1964, ki je L. B. Johnsonu služila kot odobritev za vojaški poseg ZDA v Vietnamu. Prav tako je odbor predložil preklíc resolucije o Srednjem vzhodu, na temelju katere je Eisenhower l. 1958 poslal ameriške marine v Libanon.

Državno tajništvo je izjavilo, da nobene od teh resolucij ne potrebuje in se zato ni zavzemalo ne za njihovo ohranitev in ne za njih preklíc.

Grška vojaška diktatura nekaj popustila

ATENE, Gr. — Predsednik vlade George Papadopoulos je objavil pretekli petek omejitve vojaške diktature in vrnitev dela ustavnih pravic, pa povedal tudi, da je do vrnitev k parlamentarni demokraciji še dolga pot.

Vrnjena je med drugim tudi svoboda zborovanja in tiska. Po vsem sodeč ne bo ta veljala za politično dejavnost.

Iz Clevelanda in okolice

Koncert uspel—

Pevski zbor Slovan je včeraj popoldne s svojim sporedom navdušil občinstvo ki je prišlo na njegov pomladanski koncert v SDD na Recher Avenue. Spored je bil bogat in pisan, občinstvo, ki je napolnilo dvorano SDD, izredno zadovoljno, navdušeno in ponosno na lepo slovensko pesem.

"Avseniki" so nastopili—

V petek in v soboto je nastopil v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue "Original Oberkrain Avsenik Quintet", ljudski godbeniki iz Slovenije, kot je zapisala E. Prech v Cleveland Press. Napovedovalec je govoril v angleščini in nemščini, četudi je bil nastop v Slovenskem narodnem domu sredi največje slovenske naselbine v Ameriki in brez dvoma za Slovence, saj je bil program z nekaj izjemami slovenski.

Zadušnica—

Jutri, v torek, ob 7.30 bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jožeta Gazdova za 30. dan njegove smrti.

Zadnje slovo—

Clanstvo Kluba slov. upokojencev za Waterloo Road okrožje je vabljen nocoj ob 7.30 v Mullally pogrebni zavod, da se goslovi od umrle članice Mary Jimpley.

Severni Vietnamci Thozopet na poti domov

PARIZ, F. — Član Politbura Komunistične partije Severnega Vietnama Le Duc Tho, ki je posebni svetovalec severnovietnamske delegacije pri razgovorih o končanju vojskovanja v Vietnamu, se je po dveh mesecih bivanja v Parizu pretekli petek zopet napotil preko Moskve in Peipinga domov. Pred odhodom je francosko vlado posvaril, naj ne podpira nove vlade v Kambodži.

Ves čas njegovega bivanja v Parizu ni prišlo do nobenih neposrednih tajnih stikov med zastopnikom Severnega Vietnama in med zastopniki ZDA, četudi so ti nekajkrat poskusili take stike ustvariti.

— Des Moines je glavno mesto Iowe od leta 1857.

Zadnje vesti

LOS ANGELES, Calif. — Učiteljstvo Los Angelesa je napovedalo za danes splošen štrajk.

PHNOM PENH, Kamb. — Rdeči pritiskajo dalje proti glavnemu mestu mejne pokrajine. Do večjih bojov ni prišlo, pač pa so po vsem sodeč kambodžanske čete "v boju" postrelile večje število civilistov — Vietnamcev v vasi Prasaut.

KAIRO, ZAR. — Ameriški državni podtajnik J. Sisco se je včeraj razgovarjal skoraj dve uri z Naserjem o položaju na Srednjem vzhodu. Sestanek je važen, ker so uradni stiki med Egiptom in ZDA od junija 1967 prekinjeni.

COLUMBUS, O. — Guv. J. Rhodes je prepovedal ribolov v jezeru Erie zaradi nevarnosti zastrupitve z ujetimi ribami, v katerih so našli preveč živega srebra. Privatnikom je lovljenje rib dovoljeno, pa jim je odsvetovano ujeti ribe jesti.

6117 St. Clair Avenue — 431-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 meseca

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 meseca

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

No. 72 Monday, April 13, 1970

Katoliške šole bodo zopet prišle do veljave

Katoliškim šolam ni bilo v naši deželi nikoli poslano s pernicami. Zmeraj so imele svoje nasprotnike. Najhujše je bilo takrat, kadar so se nasprotniki obdajali z ideološkim orožjem. Za ideološke boje irski voditelji katoliškega šolstva niso nikoli imeli dosti smisla, večkrat jim je pa tudi manjkala strokovna usposobljenost. Zato so katoliške šole stale ob strani. Reševale so se s tem, da niso od zunaj proslile nikoli nobene pomoči. Živele so ob svojem, akoravno jim je to načelo nalagalo velika bremena. Šele zadnjih par desetletij so si počasi osvajale pozicijo za pozicijo v javnosti in bile na poti do prave ravnopravnosti, vendar je bila pot do cilja zmeraj dolga in je še zmeraj.

Med tem so katoliške šole dobile novega sovražnika: draginjo. Stroški za katoliško šolstvo so stalno rasli, novih virov za kritje pa ni bilo od nikoder, še zmeraj je bil ves sistem katoliškega šolstva navezan na poštvovalnost. Poštvovalnost je bila res velika, ne samo pri tistih, ki so dajali denarne podpore in prispevke, ampak še bolj pri učnih močeh, ki so žrtvovalle svoje delo in svoje življenje. Ravno ta poštvovalnost je visoko dvignila ugled katoliške prosvete.

Draginja pa ni poznala in ne pozna mej, je zmeraj večja in mori zmeraj bolj katoliške šole. Nekatere škofije so že začele omahovati in počasi omejevati prosvetno delo. Že so v javnosti govorili, da bo šolam kmalu odzvonilo. Pa se je zgodilo ravno narobe. Katoliški prosveti se obetajo boljše časi.

Za ta preobrat je zopet dala povod draginja. Spravila je v krizo ne samo katoliške šole, ampak tudi vse druge, posebno javne. Te so čutile draginjo še bolj kot katoliške. Stroški za katoliško prosveto so bili zmeraj skromni, zato se je sistem lažje boril proti večjim stroškom kot druge šole, ki so bile navajene, da pri izdatkih ne gledajo na vsak dolar. Sedanja draginja jih je zato hujše zadela. Tisti, ki so odgovorni za javno prosveto, so morali misliti, kako bi varčevali pri stroških. Prva misel je bila: podpirati je treba zasebno prosveto, ki je cenejša od javne. Tj. zamisli so se takoj uprli mogočni zagovorniki javnega šolstva in privlekli na dan vse znane ugovore.

Ugovori niso mogli prepričati davkoplačevalcev, da ne bi mislili tudi na katoliške šole; saj bi javna uprava shajala lažje, ako bi se deloma oprla na zasebne šole. Boj s tradicionalno trmo je bil hud, led je bil prebit dejansko šole pod Eisenhowerjevimi režimom, ki je dosegel, da je javna roka podprla katoliške šole vsaj pri nabavi šolskih potrebščin in učnih pripomočkov. Od takrat naprej je podpiranje postajalo zmeraj obsejnejše, dokler ni pod Johnsonom doseglo, da smejo biti v podporne zneske vključene tudi plače učnega osebja na zasebnih šolah, dalje izdatki za knjige, laboratorije, telesno vzgojo itd. S tem se niso našle novih virov vse potrebe zasebnih šol. Mnogo zasebnih šol je že zastarelih, potrebne so temeljite obnove, ta je pa zvezana z velikimi stroški. Vendar obstoj katoliških šol ni več v taki nevarnosti, kot je bil še pred nekaj leti. Treba je priznati, da je prva, ki je uvidela potrebo po spremembi odnosov do zasebnih šol, ravno federacija in ne druge javne uprave.

Vendar je tudi tu že precej napredka. Skoraj vse države so se odločile, da podpirajo zasebno šolstvo, seveda ne vse v enakem obsegu. Povsod je pa led prebit. Še bolj pomembno je dejstvo, da popuška organiziran odpor proti zasebnemu šolstvu. Značilen je pri tem na primer razvoj miselnosti Narodne zveze za izobrazbo. To je mogočna organizacija, ki uživa zaupanje in podporo na najvišjih upravnih in političnih ravneh. Je bila pa obenem tudi organizacija, ki je najbolj dosledno nasprotovala podpiranju zasebne prosvete. Sedaj je svoje načelno stališče opustila z izgovorom, da ne more več zagovarjati stališča, da ima zmeraj le ona prav in nihče drugi v deželi. Tako danes že lahko ugotovimo, da je zlomljen upravni odpor proti zasebni prosveti, da je zlomljen tudi političen odpor in da je močno namoljen tudi družbeni odpor, ki je bil za zasebno šolstvo najnevarnejši.

Zasebna prosveta, v glavnem katoliška, gleda sedaj lahko z večjim zaupanjem v bodočnost. Nekdanji njeni sovražniki in njihove akcije že spadajo večinoma v preteklost, niso pa še čisto zamrle. Seveda se sedaj zasebna prosveta ne bo smela zanemariti. Na poti do učinkovitejšega pouka jo čaka še dosti nalog. Ne sme pozabiti, da bo le s kakovostjo svojega prosvetnega dela dvigala svoj ugled. Ugled ji bo sedaj še bolj potreben, kajti bo zmeraj bolj odvisna od simpatij, ki jih bo uživala v javnosti. Minuli so za njo časi, ko se je lahko zapirala vase.

Se na eno okoliščino bi radi opozorili. Nixon je osebnostno naklonjen naraščanju podpiranja zasebne prosvete, saj

ve dobro, kako posrečen je bil njegov sklep, da svoje otroke da v zasebne šole v Washingtonu. Pokazal je tudi željo, da v svoji administraciji zboljšuje mnenje o vrednosti zasebnega šolstva, ki mora prevzeti nase del bremen za kulturni napredek ameriškega naroda, kajti javna uprava vsega ne zmora. Morda misli Nixon tudi na politiko. Kako lepo bi na primer bilo zanj, ako bi zaslovel med katoliškimi volivci kot varuh dejanske ravnopravnosti katoliške prosvete. Kaj bi mu lahko več pomagalo do zmage v l. 1972 kot ravno tak sloves?

BESEDA IZ NARODA

Kansaške drobtinice

KANSAS CITY, Kan. — Ljubezno do Križanega so naši farani prinesli s seboj iz domovine pred kakimi 60 leti. Spremljala jih je vse življenje in sedaj, ko drug za drugim odhajajo v svojo boljšo domovino, zapuščajo ljubezen do križanega Kristusa kot najdražjo dediščino svojim otrokom. V sedanji generaciji še gori ta ljubezen in se zdi, da vzplamt v posebno visok plamen ravno na Veliki petek vsakega leta. Tudi letos...

Ljudje ne priznajo prazničnih obleki, niti kolenom, ko drsajo proti razpeli, ki je izpostavljena na tleh v češčenje. Z obrazov postavnih mož in trudnih žena razbereš neko posebno resnost, globoko vero, ki vzplamt v ljubezen, ko se sklonijo, da poljubijo rane Križanega. Tudi z obrazov mladine, vedno neugane, odseva nenadavna resnoba... Nekateri kar pozabijo za nekaj hipov, da je treba napraviti prostor tistim, ki čakajo, da pridejo na vrsto — in zamišljeno zro v rane... Posebno me je ganil pogled na ženo, ki je z največjo muko pridrsala do razpela. Zdelo se je, da se kar ne more ločiti od njega. Tudi ona je že veliko let pribita na križ trpljenja. Polna je revne. Poskušala je vstati, a ni šlo... Usmilil se je je mož in ji pomagal na noge. Da, trpeče duše najbolj razumeje križanega Kristusa in On nje... Zato bo pa tudi njih vstajenje v večno življenje tem lepše.

Velikonočno vigilijo smo začeli že ob 7.30 zvečer in jo končali z "vstajenjem". V procesiji so korakali samo ministranti in druga šolska mladina. Belo oblečenih deklic nismo imeli letos. So bile vse v navadni, neželjski obleki. Na Veliko soboto je bilo v naši cerkvi tradicionalno blagoslovljenje jedil. Naš Kansas City Star je poslal svojega fotografa, da je ovekovečil ta zanimivi prizor. Jutranja izdaja ga je prinesla.

Na isti strani dnevnika je tudi slika, ki je prinesla Donu Wolfu prvo nagrado v svetovni tekmi najbolj zanimive "Studi-je vere". Izmed tisočev fotografij, ki so bile poslale z vseh delov sveta, je bila ta izbrana. Don Wolf je komercialni fotograf, ki spada v hrvatsko faro. V cerkvi imajo spredaj na levi velik križ s truplom mrtvega Gospoda v naravnih velikosti. Pred tem križem je v prvi klopi navadno molila Ana Žager, naša faranka. Še za leto 1969 je imela v naši cerkvi plačan sedež. Ker je bila vse leto bolna, je hodila v hrvatsko cerkev, ker je bilo bližje kot k Sv. Družini. Vsak dan je bila pri sv. maši in prejala sv. obhajilo. Kadar ni mogla hoditi v cerkev, je vzela v svoj avto Mrs. Skradski in jo po sv. maši zopet odpeljala.

Don Wolf jo je fotografiral, ko je nekoč stala pod križem in gledala v obličje Odrašenika. V obrazu te preproste žene, trpinke, je nekaj tako čudovitega, prikupnega, da je ganilo srca sodnikov-umetnikov in je tako dobil njen fotograf čast, ki mu pripada. Samo noge do kolen Križanega so vidne — drugo povzelo pogled Mrs. Žager.

Pokopana je bila iz cerkve, v kateri je toliko premolila — St. John's. Je sama tako želela.

Sliko te uboge, preproste žene bodo občudovali po vsem svetu. Od univerze do univerze bo romala. Sedaj je v Purdue University, Lafayette, Ind.

Me smo videle original te fotografije pri pogrebniku, ob krsti Mrs. Žager. Prvi hip sem mislila, da je slika Žalostne Matere Božje pod križem — šele drugi pogled mi je razodel resnico. V tem slučaju nam je Bog nazorno pokazal, da "kdor se ponižuje, bo povišan."

Sem kot "zaostali ptič". — Veliko Slovencev se je že na dolgo in široko razpisalo o knjigi ge. Prislendove "From Slovenia to America". Zadnji, mislim, je bil pater Odilo, ki je napravil piko. Upamo, da bo še pisal, da ne bo njegova lepa ocena te knjige njegov "labodji spev". Sedaj pa že smem tudi jaz povedati svoje mnenje, sem mislila. Kaj naj rečem?

Da je ga. Prislendova s tem delom izvršila svoje življenjsko nalogo. Če bi ne bila storila ničesar drugega v življenju, bi je Ameriška Slovenija ne smela pozabiti. Imela je voljo, pogum in vztrajnost, da nas je pokazala Ameriki take, kakršni smo. Knjiga pove mladši generaciji, da sme biti ponosna na domovino staršev, na njeno zgodovino in kulturo. Ko so drugi večji narodi še brali latinsko prestavo Sv. pisma, smo Slovenci že brali božjo besedo v svojem jeziku. Kansaščani čestitamo pisateljici na njenem uspehu! Da nam pride to iz srca, je dokazala Mrs. Antonija Kostelec, ki je razprodala do sedaj že 35 izvodov "From Slovenia to America". Ker nas je tako malo, je naravnost velik uspeh. Brez truda najbrž ni šlo... Slovenska ženska zveza ji bo s hvalečnostjo poplačala njeno gorečnost za slovensko stvar.

Druga nič manj navdušena Slovenka pri Sv. Družini je Mrs. Mary Hotujec. Najbrž je strgala nekaj parov čevljev, ko je pritiškala na kljuko vrat naših ljudi. Kot čebelica je zbirala darove za slovensko kapelo v Washingtonu. Če se ne motim, je nabrala okrog \$1300. Marija ji ne bo ostala dolžna, če ne na tem svetu, jo bo poplačala v nebesih.

Mrs. Hotujec je vdova. Njeni otroci so vsi srečno poročeni. Ker ima čas, se je ponudila Rdečemu križu za pomoč v St. Margaret bolnici. Stiri najst ur na teden daruje Bogu v njegovih bolnikih. On naj jo ohrani in poplača!

Sestre naše kongregacije se sedaj lahko kličemo po naših krstnih imenih. Precej se jih že poslužuje te ugodnosti. Pri naših "sosedih" v sirotišču so tri take. Neko jutro je po molitvi rekla sestra B. otrokom: "Od sedaj naprej me boste klicali sestra Rosalie." Z odprtimi usti so vzeli malčki to novico na znanje. Seveda vprašanji ni manjkalo.

Drugo jutro, ko je klicala sestra imena učencev, da vidi, kdo manjka, se ni nihče oglasil. "Kaj ste danes vsi gluhi?" in jih s. Rosalie pogleda preko očal. Hihitanje in navihani pogledi so ji v odgovor. Sestra ne ve, kaj početi. Nazadnje se le oju-naci malček:

"Ker ste Vi spremenili svoje ime, hočemo tudi mi imeti druga imena."

Pa jim ni uspelo, navihancem!

Šolska sestra

Finančna pomoč starejšim

CLEVELAND, O. — Zvezni senator William B. Saxbe je pred kratkim predlagal dopolnilo (amendment) k vladnemu programu za starejše, potom katerega bi osebe, stare 72 let ali več, dobivale \$155 na mesec namesto \$90, kot sedaj predlaga zvezna administracija.

Znano je, da mnogo starejših državljanov, morda jih je celo preko en milijon, ne dobiva dovolj pokojnine za nakup najnuj-

nejših potrebščin. Predsednik Nixon je v svoji kampanji ponovno dejal, da imajo starejši državljani pravico živeti in ne samo živetariti. Predloženo dopolnilo jim bo to vsaj do neke mere omogočilo.

Dobro bi bilo, če bi se čim več prizadetih iz vseh 50 držav, pa tudi drugih državljanov, s par vrsticami z a h v a l i l o senatorju Saxbe-ju za njegovo iniciativo in ga prosilo, naj naredi, kar more, skupno z drugimi senatorji, da se to dopolnilo čim prej uzakoni. Najnujnejši in najvažnejši domači problem je pač večja finančna pomoč starejšim državljanom. Senatorju Saxbe-ju vsa čast, da se tega tako dobro zaveda!

Stanko Meršol

Župnija sv. Križa v Bridgeportu na razpolju

BRIDGEPORT, Conn. — Pred 60 leti je bilo v zapadnem delu Bridgeporta veliko število Slovencev, ki so se malo časa prej priselili iz Prekmurja, Medimurja in bližnjega Štajerskega. Bili so skoraj sami mladi fantje in dekleta ter nekaj že poročenih parov. Vsi so bili globoko zasidrani v veri in ljubezni do slovenskih izročil. Kljub temu, da ni bilo med njimi ljudi z višjo šolsko izobrazbo, so se znali organizirati in uresničiti načrt, ki je bil vsem najbolj drag: postaviti si lastno slovensko župnijo. Leta 1912 so dobili duhovnika, ki jim je začel voditi samostojno župnijo v januarju leta 1913. Zve dve in pol leti kasneje so imeli lepo novo cerkev.

Jezikovno je bila župnija v tistih prvih letih najbolj enotna. Vsi člani so bili rojeni Slovenci. Poročna knjiga kaže, da so tudi sv. zakon sklepali samo Slovenci in Slovenke med seboj. Naravno je, da so v cerkvi poleg latinskega slišali tedaj samo slovenski jezik. Številčna moč župnije v tistih letih je bila zavidljiva. Med leti 1914-1919 je bilo povprečno letno število krstov nad 70. Smrti med odraslimi tedaj skoro niso poznali. (Med majhnimi otroci je bila umrljivost visoka.) Tako polna življenjske sile ni bila župnija sv. Križa nikoli več pozneje.

V letih 1920-1940 je število porok padlo pod deset na leto in tudi število krstov se je tako znižalo, da se je zdelo, kakor bi bil konec župnije na vidiku. Ker je župnik č. g. Michael Golob govoril tudi slovaški jezik, je sklenil povabiti Slovence, ki so živeli v zapadnem Bridgeportu, da se pridružijo Sv. Križu in faru, pedalašajo življenje. Uvedel je nedeljsko mašo v slovaškem jeziku in je tudi dobil novoposvečenega slovaškega duhovnika po imenu Stephen Vitka za kaplana. Nekateri Slovenci so se načrta krčevito upirali in se do Slovačkov obnašali zelo neprijazno. Vendar je Father Golob uspel in župnijo znatno okrepil.

Kmalu po smrti župnika Goloba leta 1950 je prišel v Bridgeport č. g. Andrej Farkaš. Ker je škof ob tej priložnosti vzel župniji slovaškega kaplana, se je mnogo Slovačkov ločilo od Sv. Križa. Na srečo so prav tedaj začeli prihajati v Ameriko begunci po drugi svetovni vojni. Župnik dr. Farkaš je uporabil priliko in privabil v Bridgeport lepo število teh ljudi. Župnija sv. Križa je na ta način doživela tretje prerojenje. Med novimi naseljenici je bilo veliko mladih družin. V letih 1954-1961 je imela župnija povprečno preko 40 krstov letno, čeprav je število porok še vedno ostalo pod 15.

Po letu 1960 je dotok novih naselencev usahnil, istočasno pa sta začeli delovati dve rušilni sili: izseljevanje iz okolice cerkve v predmestja in pa naglo izkrmeljevanje prvih naselencev, ki so sedaj že dosegali 70 let starosti. Med tistimi, ko se odselili, jih je še vedno nekaj ostalo v zvestih Sv. Križu. Smrt pa je seveda neizprosna. V preteklih

petih letih (1964-1969) je bilo povprečno število smrti na leto dvakrat tolikšno kot število porok in bo že skoraj doseglo število krstov (t.j. okrog 20).

Jezikovna slika župnije je seveda tudi popolnoma drugačna, kakor je bila pred 57 leti. Samo 50 "ustanoviteljev" se more prihajati v cerkev. Od onih, ki so prišli po zadnji vojski, ima župnija danes 130 odraslih članov, Slovencev in nekaj Hrvatov. Med temi je 25 takih, katerih soprogi ne govorijo našega jezika. Številčno najmočnejši del župnije je "drugi rod naseljenec", t.j. otroci ustanoviteljev, ki so tudi v mnogih primerih poročeni izven svoje narodnosti. Kar se tiče jezika, je torej danes slika takale: od nekdanj nad 600 odraslih članov jih pičla tretjina dobro razume slovensko, polovica jih pa slovenskega jezika sploh ne razume. Ko dodamo k temu še šolske otroke, se sorazmerje tako spremeni, da predstavlja število tistih, ki dobro razumejo slovenski jezik, eno četrtno.

V takem stanju torej župnija sv. Križa danes pričakuje, da bodo njena poslopja podrti kot del načrta za obnovo zapadnega dela Bridgeporta. Si bodo župljani mogli postaviti novo cerkev?

Rajni župnik dr. Farkaš je bil prepričan, da to ni mogoče. Njegovi prijatelji duhovniki smo ga zadnja leta večkrat slišali tožiti nad naglo padajočim številom duš v župniji. "Ne bomo več dolgo vzdržali," je vedno bolj pogosto vzdihoval. Te dni mi je eden naših faranov opisal svoj zadnji pogovor z rajnim župnikom, v katerem mu je ta popolnoma naravnost izrazil svoje prepričanje. Tole mi je povedal faran: "Sest dni pred smrtjo je bil dr. Farkaš v moji hiši. Ko je pogovor prišel na bodočnost župnije, je gospod župnik z resnim glasom vzkliznil: "Gospod N., naša župnija nima nobene možnosti, da gre naprej. Ko nam cerkev podroje, je župnika končala svoje življenje." Župnik je pač videl usodo zapisano v številkah: od leta 1962 do 1966 je število duš padlo od 1400 do 1000.

Včasih smo slišali govorico — ne vem, iz kakšnega vira je prišla —, da škof ne bo dovolil zidati nove cerkve. Ali je morda rajni dr. Farkaš upal, da bo škof izrekel smrtno obsodbo in na ta način rešil farane in župnika težke, pa nujne odločitve? Toda škof dobro ve, kako bi ga mnogi farani kritizirali, če bi on z ukazom tako odločil. Ko je bil pri nas na sestanku župnijskega sveta, je svoje mnenje jasno izrazil: "Kako morete pri tako majhnem in zraven še padajočem številu govoriti o tem, da boste zidali novo cerkev? Danes je treba vsaj 500 družin, da se lotijo takega dela, vas pa še 300 družin ni." Toda, ko so člani drug za drugim govorili s priprčanjem, da hočejo župljani cerkev obnoviti, ni škof več ugovarjal. Meni je pozneje izrazil svojo odločitev: "Brž ko mesto odkupi vašo sedanja poslop-

ja in zemljišče, lahko začnete s pripravi za zidanje na zemljišču, kakor je prosil župnijski svet." Župljani morajo torej sami napraviti odločitev glede svoje bodočnosti.

Po nenadni smrti župnika dr. Farkaša v avtomobilski nesreči januarja leta 1967 je škof mene poslal na njegovo mesto. Bog ve, da nisem iskal tega položaja in da sem bil tedaj, kakor sem danes, pripravljen prepustiti mesto kateremu koli slovenskemu duhovniku, ki bi hotel v skladu s cerkvenimi predpisi prevzeti odgovornost za župnijo. Imam pa toliko ljubezni do ljudi slovenske krvi in toliko samozvesti kot duhovnik in kot človek, da ne bi hotel pustiti župnije brez vodstva v tem njenem kritičnem trenutku. Odločitev o bodočnosti bo morala priti tisti hip, ko se mesto in škofija pogodita za ceno. V tem je tudi ves razlog za zavlačevanje in negotovost zadnjih let. Položaj mi je toliko poznan, da vem, da morajo biti župljani hvaležni škofu, ker se resno bori za pošteno ceno v prid župniji. Gre za razliko nad 100.000 dolarjev.

Sedaj pa preidem k točki, ki je glavni namen tega članka. Hočem, da ostane zapisano za zgodovino Slovencev v Ameriki, kakšno izbiro je imelo malo slovensko naselje v Bridgeportu v tem trenutku svojega obstoja. Izbiro lahko napravimo že sedaj in s tem končamo negotovost glede naše bodočnosti. Ko pride čas, bomo tudi na tem mestu objavili, kakšno odločitev so župljani napravili.

Kar je izjavil rajni župnik dr. Farkaš, je tudi meni popolnoma jasno: župnija sv. Križa, kakršna je bilo od začetka do danes, zgrajena na potrebi slovenskega jezika za nove naseljence, ni sposobna postaviti nove cerkve in nadaljevati svoj obstoj. Če bi ne bilo mestne obnove in bi nam oslopil ne podirali, bi še imela nekaj let življenja. Tudi, ko bi tevil faranov padlo še nižje, bi dobro voljo mogli vzdrževati obstoječo cerkev, kakor to vidimo v sosedni slovenski župniji v New Yorku. Toda zidanje nove cerkve in župnišča je načrt, ki zahteva drugačnih finančnih moči. Ko smo že na najnižji meji sposobnosti in številčno še vedno padamo, je misel na tak načrt utopijska.

O kakšni vsoti denarja pa govorimo? Težko je imenovati kako določeno število, ker danežne tako hitro rastejo. Približno sliko nam v tem nudi okolica, kjer leži zemljišče, ki nam je na razpolago. V isti okolici so si protestantje pred malo leti zgradili novo cerkev približno take velikosti, kakršna bi morala biti naša. Sodeč po njihovi izkušnji moramo biti pripravljeni na vsoto 400-500.000 dolarjev poleg tega, kar bomo prinesli s seboj. Morda kdo misli, da bi si župljani mogli izdelati kak skromen načrt, ki bi bil izvedljiv z manjšimi finančnimi sredstvi: majhna kapelica za kakih 200 ljudi. Tako mišljenje je otroško. Kot katoličani se moramo podrediti načrtu lokalnega škofa z ozirom na že obstoječe cerkve in bodoče potrebe po župnijah v škofiji. O vsem tem je škof že govoril z našim farnim svetom in to vprašanje ni več odprto. Tudi civilni predpisi o poslopih za zbiranje večjega števila ljudi, o prostoru za parkiranje in podobni nas vežejo. Biti moramo realistični: prvi pogoj, preden bosta banka in arhitekt s kom govorilo o načrtu za zgradbo, je finančna garancija, ki jo daje zaodstno število cerkveno-pravno združenih vernikov, med katerimi sta rast in življenjska sila očitivni. V okolici mesta Bridgeporta danes vse to pomeni mnogo več, kakor bi pomenilo v kakih na pol razviti okoličini, kjer ni strogih predpisov.

Kaj torej? Ali ni nobene možnosti, da si ohranimo samostojno župnijo?

(Dalje na 3. strani)

Miklova Zala

SPISAL DR. JAKOB SKET

Mesec je bil že priplaval visoko na nebo, ko sta končala Almira in oče svoje izdajalsko posvetovanje. Ura je odbila polnoči. Nato sta se ogrnila v črna plašča in šla na prosto. Zvezde so svetlo lesketale na nebu in luna je razlivala blede luč po mirni prirodi. Pazno sta se ozirala naša znanca na okoli, ali ju nihče ne vidi; potem pa sta krenila tiho, kakor nočna tatova, proti Gradišču.

Divna tišina je kraljevala nad spečo zemljo. Le listje in trava je včas zašumela pod nogami nočnih potnikov in dramila tiho spanje trudne prirode.

Kmalu sta bila Almira in njen oče na Gradišču. Tu sta si ogledala vse zidovje, dvorane in kleti pri mesečni svetlobi.

"Tukaj-le bo najlažje priti Turkom na Gradišče," reče Tresoglav. "Tla so ilovnata in zidovje se lahko izpodkoplje."

"To ne bo šlo," odvrne naglo Almira. "Mirko je vesten vodja in bo vse dobro čuval. Ali jaz vem za — podzemeljski hodnik."

Izgovorivši potegne očeta za roko ter ga pelje oprezno in molče v globoko klet. Ondi mu pokaže železna vrata, ki so zapirala vhod.

"Kdo ti je pokazal to tajno pot?" vpraša tiho in začudeno Tresoglav.

"To skrivnost mi je razodel Mirko sam!"

"Kdo? Mirko?!" odgovori neverjetno Tresoglav.

Almira poskuša nato odpreti skrivna vrata. Ključ zaškrpi v ključavnicu, v tistem trenutku pa zakliče iz podzemeljskega hodnika moški glas: "Ali si ti, Mirko?"

Samega strahu bi se bila oče in Almira skoro zgrudila na tla. Ali maščevalna strast in up sta jima dajala moči in poguma. Almira je potegnila nagloma ključ iz vrat, in obadva sta odbežala, predno je čuvaj, kmet Strelec, prišel gledat, kdo v kleti govori in odpira vrata.

Osmo poglavje.

Drugi dan, bila je nedelja, je potrkal na vse zgodaj utrjeni jezdce na Serajnikova vrata v Svetnah. Ravno se je začelo dani. Od vzhoda sem je že zlatila jutrnja zora z zlatimi žarki najvišje vrhove južnih gora. Priroda se je jela vzbuhati. Ptici so peli jutrnjo pesem. Domača perotnina, kokoši in petelinčki, so vstajali s svojega ležišča. Na Serajnikovem dvorišču so si že iskali prve hrane.

Hlapca ali drugega domačina še ni bilo po koncu, ko je došel jezdce do hiše Serajnikove. Gošta, siva megla je krila Rožno dolino in še odvrčala od nje dnevno svetlobo. Zdelo se je, kakor da se ne more izdati.

V drugo potrka prišlec na vrata. Zdaj pride Mirko s am odpirat.

"Ali si ti, Stefan? Dobro jutro!"

Nato poda tovarišu roko in ga povabi v hišo. Obadva vstopita v Mirkovo sobo.

Stefan je bil sin kmeta Mačka, premožnega posestnika v Podgradu. Bil je pogumen in čvrst mladenič. Njega in še druge tri tovariše si je bil izbral Mirko, da opazujejo pretečega sovražnika. Poslal jih je bil na prečo proti Turkom.

"Kaj mi poročas dobrega, Stefan?" vpraša nagloma Mirko.

"Kaj si videl in zapazil na preži? Govori, prijatelj!"

"Mnogo ne vem. Ali kar znam, to ni nič dobrega, sicer bi ne bil vsi noč jezdil. Sapo mi je jemalo, tako me je nesel moj vrane."

Izgovorivši, nagne utrjeni tovariš čašico pelinovca, da se malo okrepča, nato pa jame

ZUPNIJA SV. KRIŽA V BRIDGEPORTU NA RAZPOTJU

(Nadaljevanje z 2. strani)

Dragi župljani, po moji sodbi je ena pot, edina pot, ki vam je odprta v bodočnost. Če je sprejmete, boste mogli zgraditi novo cerkev in si ohraniti župnijo; če jo zavrzete, bo s sedanjo cerkvijo sv. Križa za vedno porušena tudi župnijska skupnost.

Kakšna je tista pot? Naj vam jo predstavim na zgledih drugih narodnih župnij. V bridgeportski škofiji poznate slovaške, italijanske, poljske, litvanske in madžarske katoliške župnije. Vse so mnogo starejše od naše in so še polne življenja. Poznane so vam tudi majhne slovenske župnije drugod po Ameriki: Pittsburgh, Chicago, Milwaukee, Denver, San Francisco in še več. Vsaka od teh že obstoja nad 60 let in še gleda v bodočnost. Ali veste, kaj drži člane teh župnij skupaj, da se ne pridružijo sosednim bližnjim angleško govorečim cerkvam? Ponos na svoje narodno poreklo; navezanost na skupnost, ki jim je po krvi in navedah bližja kakor druge; skratka, njihova narodna zavest. To je nekaj drugega kot jezik.

Narodno zavedni so tudi tisti naši farani slovenske krvi, ki ne razumejo našega jezika. Slovensko župnijo v Denverju precej dobro poznam. Tam že dolgo nimajo redne slovenske službe božje. Niti slovenskega župnika niso nekaj let imeli. Pa je vendar narodna župnija ostala močna in slovenska zavest med župljani živa, kakor lahko beremo danes iz poročil v slovenskih časopisih.

Če ste vsi bridgeportski Slovenci, ki se imate danes za farane sv. Križa, pripravljeni sprejeti za osnovo svoje farne skupnosti slovensko narodno zavest in ponos na svoje poreklo, potem boste našli dovolj somišljenikov, da bo župnija ohranila svojo moč. Nehala bo številčno padati, lahko se bo še okrepila, sposobna bo zidati novo cerkev in uživala bo še mnogo let življenja. Tako je moje upanje. Ko bo pa morala preiti v običajno teritorialno župnijo, bo ohranila v tej okolici poznejšim rodovom slovensko ime in vsaj v neki meri tudi pečat slovenske kulture. — Če pa se odločite vztrajati na potrebi slovenskega jezika kot pogoj za obstoj župnije, potem vam razvoj zadnjih let jasno kaže, da je konec pred vrat. To je izbira, ki jo morate danes napraviti.

Če se odločite za župnijo na osnovi narodne zavesti namesto potrebe jezika, to nikakor ne pomeni, da mora takoj vsaka slo-

venska služba božja prenehati ali da bo slovenski jezik izgubil svoje pravice v župniji. To pomeni, da vsi župljani spoštujejo in ljubijo vse oblike slovenske kulture in izročil, tudi slovenski jezik. Uporablja pa župnija ta jezik v toliki meri, v kolikor ga ljudje razumejo. Pri nas to pomeni sedaj in verjetno še mnogo let — vsaj za življenjsko dobo nas, ki sedaj to želimo — vsaj eno slovensko mašo vsako nedeljo. Čas za to mašo se bo lahko spremenil na poznejšo uro ob selitvi cerkve, ko bo marsikaj treba prilagoditi novim razmeram in bodo tudi najstarejši farani pripravljeni na kake spremembe v urniku. V vsem drugem pa ostane župnija taka, kakršna je bila doslej: vaše prireditve, procesije, običaji, prostori za prosvetno delo, vse to vam ostane, dokler stoji slovenska narodna župnija. V primeru, da enega slovenskega duhovnika ni več na razpolago za delo v župniji, imate župljani pravico iskati si drugega in ga predstaviti škofu. Največja pridobitev pa bo ta, da bo v župniji vladala bratska ljubezen, ker bo vse župljane vezala ista vez: ponos na poreklo in spoštovanje do slovenskih izročil.

V dejanskem stanju ta sprememba pomeni tole: župljani se morate zavedati, da je duhovnikova prva dolžnost skrbeti za dušni blagor vseh faranov in jim poskrbeti duhovne dobrine kolikor mogoče v jeziku, ki ga razumejo. Skrbeti mora tudi za to, da je župnija finančno sposobna ustreči vsaki obveznosti. To pa pomeni, da mora biti številčno zdrava, kar je zopet mogoče samo, če ljudem postreže v jeziku, ki jim je domač. Pri vsem tem je treba pričakovati, da bodo oni farani, ki jim je sicer slovenski jezik bolj razumljiv, večkrat morali poslušati angleščino, ki jim končno ni popolnoma nerazumljiva, da na ta način ohranijo naklonjenost in včlanjenost (!) tistih, ki slovenščine ne razumejo. Narodnega ponosa nam s tem nihče ne opo- rek. Prav ta je, ki nas druži tudi z angleško govorečimi farani, med tem ko bi nas raba našega jezika lahko razdruževala. Jezik je treba vedno uporabljati tako, da župnija dosega svoj cilj v najuspešnejši meri. Vsaka zlovoljnost v tem oziru se mora umakniti čutu bratske ljubezni do vseh faranov; čutu zavesti, da smo si bratje po krvi in družinski povezanosti, čeprav nas včasih jezik loči.

Kaj naj še dodam? Izbira je jasna. Župljanom bo v nekaj dneh predstavljena v posebnem pismu. Njihov odgovor bo odločil, kaj se bo zgodilo z župnijo.

sv. Križa, ko bo mestna obnova sedanjo cerkev odkupila in porušila. Kot župnik te župnije in kot Slovenec sem globoko zavzet za bodočnost te slovenske skupine v Bridgeportu. Ne vem, kaj bi se mogel storiti, da bi ljudi opozoril na resnost položaja in na to, kar imam za edino pot do rešitve. Osebnih lastnosti posebnih prepričevalnosti in magnetizma, ki mi ga Bog ni dal, ne morem uporabljati. Bog ve in tudi nekaterim župljanom je znano, da so morda nekateri izgubili z vidika glavno vprašanje. Ta dopis nima namena nadaljevati zmede. S tem pisanim hočem predstaviti položaj kolikor mogoče jasno, kakor ga presojam, potem ko sem vse možnosti in razloge pregledal in pretehtal ter po najboljšem premisleku izbral pot, po kateri bi so mogla župnija ohraniti pri življenju. Župljani bodo imeli možnost moj nasvet sprejeti in ga pomagati uresničiti, ali pa ga zavreči in s tem odločiti konec župnije.

Seveda ima vsak odgovoren Slovenec pravico iskati tudi drugačnih poti do rešitve. Vsakemu slovenskemu duhovniku je z moje strani odprta pot v Bridgeport in zagotovljena moja pomoč, v kolikor je koristna, potrebna in mogoče, da prevzame vodstvo in popelje to slovensko naselje po kaki drugi poti do tega, kar vsi pošteni krščanski Slovenci želimo: ohraniti to edino slovensko kulturno središče v severovzhodnem delu Amerike, če je na kak način mogoče. Zgodovina bo izrekla zadnjo besedo in sodila naše ravnanje v tem odločilnem trenutku.

Alojzij Hribšek, župnik

Novi grobovi

(Nadaljevanje s 1. strani)

Mary Blatnik

Včeraj je umrla v St. Alexis bolnici Mary Blatnik s 3622 E. 78. St., rojena v Radečah pri Zidanem mostu, od koder je prišla v ZDA pred 60 leti, vdova po l. 1962 umrlem možu Georgeu, mati Georgea, Franka, Johna, Mary Kavec, Julie Franc in Angele Seraga, stara mati, pramati, sestra Julie Mustar (Cleveland), Roze Unice (Slov.), pok. Pauline Dolencek in pok. Franka Cott. Bila je članica KSKJ št. 63 in SNPJ št. 28. Pogreb bo iz Fortunovega pogrebnega zavoda na 5316 Fleet Avenue v sredo ob 8.30, v cerkev sv. Lovrenca ob 9., nato na Kalvarijo.

Mary Lou Fix

Včeraj je nenadno umrla 58 let stara Mary Lou Fix s 442 Cary Jay Blvd., roj. v Grand

Rapids, Mich., žena Martina, sestra Mrs. Walter Jenkins (Fla.). Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. Truplo bodo prepe-ljali v Grand Rapids.

Joseph Menart

Včeraj je umrl v Highland View bolnišnici 65 let stari Joseph Menart s 569 E. 232 St., preje s Pasnow Ave. in Norwood Rd., vdovec po l. 1968 umrli ženi Josephini, roj. Sauric, oče Mrs. Joseph Penko, Josepha (Lt. v Marinskem zboru v Washington, D.C.), Mrs. Richard Hmiel, pok. Jamesa, ki je padel kot marin v Vietnamu pred nekaj leti, Ronald, ki je pri Letalskih silah, in Dale-ja, 7-krat stari oče, brat Josephine Muster (Joliet), Johna in pok. Louisa. Pokojnik je bil član Baragovega dvora Kat. boršnarjev št. 1317, ADZ št. 9. Pogreb bo v sredo zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. na All Souls pokopališče. Podrobnosti še niso določene.

Mary Gimpley

Umrla je Mary Gimpley, žena Josepha, mati Marie A. Stuper (Mrs. Albert J.), 3-krat stari mati, 10-krat pramati, stara 89 let, poročena 59 let, roje. v Sloveniji, od koder je prišla l. 1906 v ZDA. Pokojna je bila članica SNPJ št. 126, Kluba slov. upokojencev za Waterloo Road okrožje. Pogreb bo iz Mullally pogrebnega zavoda na 365 E. 156 St. jutri, v torek, ob 8.45, v cerkev sv. Jeroma ob 9.30, nato na pokopališče. v Willoughby.

Frank J. Turk

V petek je umrl v Euclid General bolnišnici Frank J. Turk s 15700 Arcade Ave., mož Albine, oče Mrs. Beverly Argenti, Mrs. Elaine Voss, Mrs. Joyce Pitman in Mrs. Constance Ferguson. Pokojnik je bil član W. of W. 159, ADZ št. 5 in Društva Najsv. Imena pri Sv. Jeromu. Pogreb je danes zjutraj iz Mullally pogrebnega zavoda ob 9.15, v cerkev sv. Jeroma ob 10., nato na All Souls pokopališče.

Angela Trepal

Včeraj je nenadno umrla na svojem domu na 894 E. 232 St. Angela Trepal, roj. Skolar v Clevelandu, žena Franka, mati s. DeLourdes O.S.F., s. Agnes P. C., Ralph, Susanne, Esther, Josepha in Charlesa, stara mati, sestra Franka Skolarja, Priscille Corrigan in Georgea Skolarja. Bila je članica KSKJ št. 169, Ladies Guild pri Sv. Kristini, ADZ št. 37 in Woodmen Circle of the Supreme Forest. Pogreb bo v četrtek zjutraj iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. na All Souls pokopališče. Na mrtvaški oder bo položena jutri popoldne ob dveh.

Lesotho išče obliko afriške demokracije

PRETORIA, Juž. Af. — Lesotho je bivša angleška kolonija v notranjosti Južne Afrike, ki ji je londonska vlada dala lani neodvisnost in ponudila demokracijo. Ko je postala samostojna država, je dobil oblast v roke "poglar" Leabua Jonathan, ki ima seveda tudi svojo stranko. Jonathan je lani razpisal volitve v konstituantno, toda jih je razveljavil, ko je bilo očitno, da jih bo izgubil.

Od tedaj vlada Jonathan na svojo roko in išče primerno obliko za afriško demokracijo. Trenutno se je zagledal v politično zgodovino republike Gane, kjer je dolgo časa gospodaril znani levičarski politik Nkrumah. Jonathan misli, da bi ganski zgled mogel služiti za vzorec za političen razvoj v Lesotho. V Gani so namreč preskusili vse oblike vladavine, dokler sedaj niso prišli do prave civilne svobodne demokracije. Njegovi nasprotniki so začeli proti Jonathanovi vladi gverilsko vojno, ki zavzema vedno večji obseg in je imela že zdaj nekaj sto smrtnih žrtev. To je boj črnih plemen med seboj, tistih, ki so z Jona-

thanom, s tistimi, ki so na strani odstavljenega kralja. Tega je Jonathan pognal iz dežele.

Rusi petkrat toliko

WASHINGTON, D. C. — V ZDA pride iz visokih šol letno okoli 10.000 inženirjev, v Sovjetski zvezi po okoli 50.000. Kakšen je bil položaj v prejšnjih letih, poročilo urada zvezne vlade, ki prinaša ta podatek, ne pove.

Zenske dobijo delo

Delo za žensko

Iščemo žensko za splošno hišno delo v Cleveland Heights. Mora razumeti nekaj angleškega. Svojo sobo. Kličite 321-7564.

—(72)

Help Wanted Female

Help wanted — female

Girls over 18 for waitress work, business men's lunch, 11 till 2 p.m. Call 696-3756.

AGORA RESTAURANT

1730 E. 24 St.

(76)

Moški dobijo delo

Služba za moškega

"Mlad moški, vojaški invalid, prosi za pomoč moškega srednjih let ali upokojenca. Mora voziti avto in živeti v hiši. Za informacijo klicati tel. št. 461-2486.

(72)

MALI OGLASI

Naprodaj

Enodružinska hiša naprodaj, da se uredi zapuščina, v okolici E. 185. St. blizu cerkve Marije Pomočnice. Pokličite 481-2612.

(x)

Ugodno naprodaj

Dobro vpeljana slovenska slaščičarna in zajtrkovalnica sredi st. clairske naselbine je ugodno naprodaj. Za pojasnila kličite 361-8424.

(75)

Lastnik prodaja hišo

V Euclidu, 4-sobni bungalov, nezgotovljeno zgoraj, blizu šol in transportacij, preproge, zavese, sežigalnik, aluminijasta vetrna vrata, vetrna okna iz sekojevega lesa, 2 in pol garaži, cena \$24.500. Po želji: hladilnik, pralnik, sušilnik, air-conditioner. Kličite po 7. uri zvečer ali ob sobotah 731-7330.

—(72)

Vdova prodaja

dobro ohranjen 4-družinski hišo s 4 garažami in posameznimi plinskimi ogrevi, na E. 66 St. Kličite: 481-5212.

(73)

Ranč hiša naprodaj

Hiša s 3 spalnicami, velika jedilnica, velika kuhinja, nove preproge, sanitas tapete, posebne draperije, vsa podkletena, dvojna priključena garaža, zadaj terasa, stara samo 3½ leta, \$30.900. Kličite po 6. uri 946-8059.

(73)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIL ZA OSTARELE AID FOR AGED PRESCRIPTIONS. St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4

V najem

Odda se štiri sobe spodaj, furneze, na novo prebarvano. Prednost imajo Slovenci brez otrok. Oglasite se na 1109 E. 63 St.

—(9,13 apr)

DARUJTE ZNAMKE ZA MISIJONE!

Zelite pomagati misijonarjem? Darujte jim rabljene znamke. Odrežite jih tako, da ne poškodujete zobčkov. Funk rabljenih znamk lahko nahrani lačnega otroka v Afriki za en dan! Misijonarji Vam bodo hvaležni za rabljene znamke, katere pošljite na naslov:

Misijonski krožek

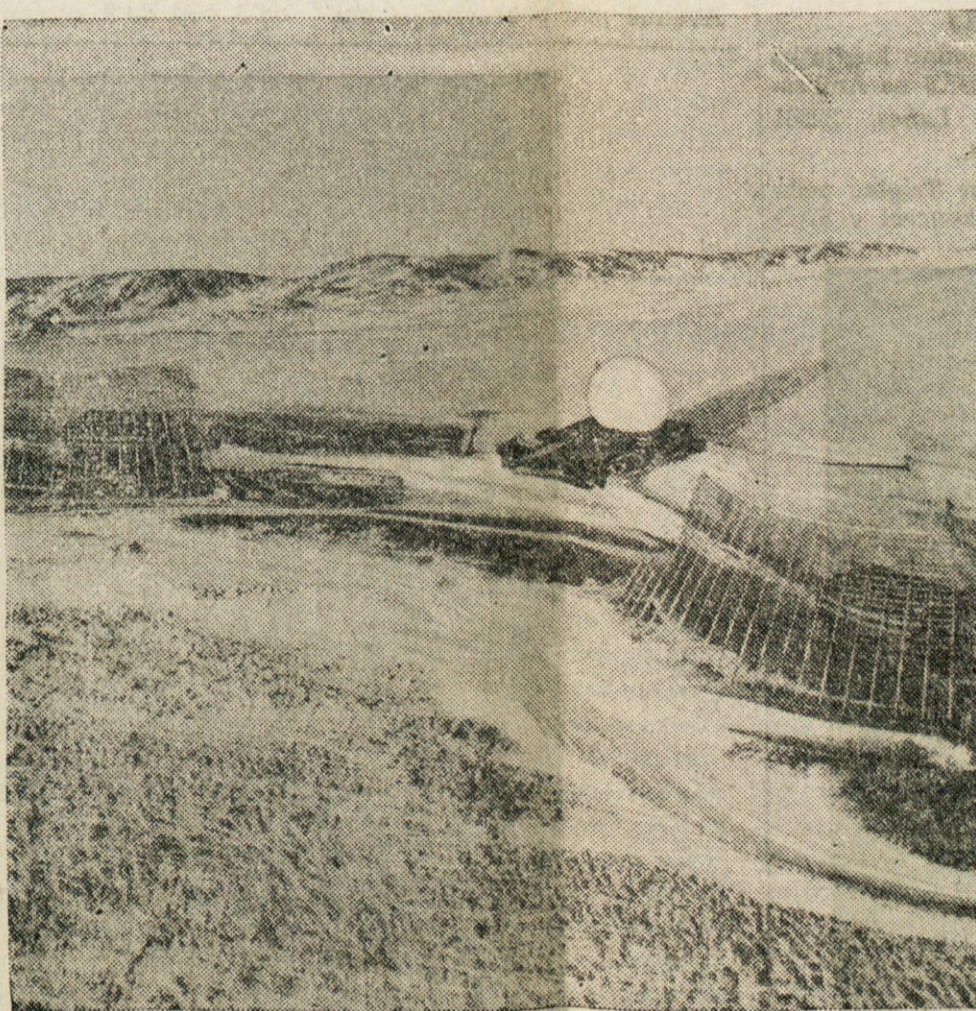
Attn: Fr. Feryan,

Collegio San Antonio

124 Via Merulana

Rome, Italy — Europe

(x)

VAROVANJE ZA OBRAMBO SVOBODE — Ameriška narodna obramba ima daleč na severu Grenlandije letalsko oporišče Thule, od koder z močnim radarjem nadzira dohode proti ZDA in Kanadi s severa in severovzhoda. Kraj je izredno mrzel, saj ima več mesecev v letu povprečno temperaturo 20 F pod ničlo.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Martin Kačur

ZIVLJENJEPIS IDEALISTA

Spisal Ivan Cankar

"Podnevi voda ni šumela; ležala je kakor tolmun; zdrnila se je šele v noč."

Šli so mimo njega obrazi, ki jih je videl podnevi; in ko je zadremal, je stal v veliki, beli župnikovi sobi in je udaril s pestjo po mizi, da je odskočil brevir.

"Jaz sem se namenil, da živim in diham za svoj narod in ni je sile, ki bi me zmotila! Svet je moj poklic in jaz sam, jaz človek, izginem v njegovi gloriiji!"

Vrgel je odejo raz sebe in se je zdrnil zlovoljen. Zastrmelo je vanj četvero velikih, črnih oken, voda je zašumela spodaj. Zatisnil je oči in ni se zadremal, ko so se napotile njegove misli na lepšo cesto. Ugledal je starinski, sivi grad in prostrani park ob njem in odprto, z bršljanom ovito lopo ob cesti. In v lopi svetlo rdečo bluzo in bel obraz in črne oči.

Zavzdihnil je in se je nasmešnil s poluspanju.

II.

V nedeljo dopoldne je bilo, pozno v novembru, ko je romal

CHICAGO, ILL.

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER + BABYSITTER
Live in. Private rm, bath, TV. Good salary. Must understand English. References. Call 943-6952.

(72)

CLEANING WOMAN, Long Grove, Own transportation. Fridays, eight hours. \$2.50 per hour.

438-8721

(73)

MOBILE HOME FOR SALE

PARKWOOD
'67 trailer, 12x60, unfurnished two bedrm. step up kit. w/w carpeting. Reas. Imd. occupancy. Owner.

244-8009

(73)

BUSINESS OPPORTUNITY

GIFT SHOP
Medium size. Central South DuPage County. Attractive. Air-cond. shop. Prominent window display area. Modest cost. 968-0471

(72)

TAVERN — BY OWNER

Gussy's Lounge. Best offer. 10758 Edbrooke. Option on Bldg.

CO 4-8901

468-9203

(72)

REAL ESTATE FOR SALE

THE WINDSOR — 4535 N. LONG
De luxe 2 bdrm., 2 baths, 5 rms., 1,400 sq. ft. cptd. Upper 30's.

Owner

777-4672

(73)

EVANSTON deluxe 3 apt. bldg. 2-6½ large rooms (3 twin bedrm. & 2 baths) plus 4 rm deluxe garden apt. Separate hgt. units. Lo 70's. Yr. inc. \$7,980. Owner.

DA 8-1064

HILLSIDE — BY OWNER

3 bdrm. brk. veneer ranch with full bsmt., garage with patio, lot 55'x 115', \$33,900. Call bet. 6:30 and 7:30 p.m. 449-6118.

(73)

PALATINE—Hunting Ridge, imm. poss., transferred owner, offers 5 bedrooms, 3 baths, bi-level. 7% assumable mortgage, many extras. Walk to school, 5 minutes to train. Open house April 11 & 12, from 1-6 p.m. High forties.

(73)

je bil in zastrt.

Povesil je glavo, natočil si je in je pil hitro.

"Čemu to? Kaj je to?" si je mislil in nekaj grdega, žoprnega, nerazumljivega mu je seglo v srce.

"Tako! Torej z notarko ni nič!"

Njen glas je bil čisto miren, tudi njen pogled je bil spet hladan in vesel.

"Kaj pa z Martinčevimi? Ali ste že kaj govorili z njimi?"

"Nisem govoril, ampak pravijo, da jih je veliko. Še danes sem jih videl, ko sem šel sem; pet jih je bilo na pragu."

Gospa se je zasmejala zvonko. "Pet! Deset jih je! In Bog vedi koliko jih še bo! Vsaka izmed njih ima pet tisoč, pa vendar ni nikogar, da bi jih pobral. Kmeta ne marajo, drugi pa se boje zlahte in pobožnosti. V nedeljo gredo od večernic, vse po vrsti, kakor gosi, in vsaka ima molek v roki in gleda v tla."

Kačurju je bilo neprijetno.

"Nekaj namerava, Bog vedi! Drugače ne bi tako govorila, brez zmisla in brez pomena. Kaj me briga notarka in kaj me briga vse ženske na svetu?"

Gospa je opazila zlovoljnost na njegovem zardelem obrazu in takoj je bil tudi njen obraz resen in prezirljiv kakor prej; ostal je samo rahli nasmešek na ustnicah.

"Zdi se mi, da ne marate takih povesti? Da sploh ne marate žensk?"

"Ne maram jih, Boga mi!" je odgovoril Kačur skoro osorno.

"Ali hi še četrta vina?"

"Se bil!"

Gospa je vzela steklenico, ni se ozrla na Kačurja in je šla.

"Razžalil sem jo!" je pomislil Kačur in je bil jezen nase in

na njo. Ampak kaj je hotela? Čemu je tako govorila? Ni bil lep njen obraz; videl sem take v Ljubljani, časih na večer; in sem šel hitro mimo."

Naslonil je glavo ob dlan in ni bil vesel. Tudi niso pogledale njegove oči tako veselo, kakor zmerom, ko so se odprle duri in je stopila v izbo Minka. Tako bel je bil njen obraz in tako črne so bile njene oči, kakor tisto jutro, ko jo je videl v lopi, in celo njena bluzja je bila rdeča; toda v tem trenutku je zapazil prvikrat na njenih ustnicah tisti tihi, komaj vidni, prezirljivi in nezaupni nasmešek, ki ga je videl na ustnicah njene matere.

"Jezni danes, čemerni, gospod Kačur?"

Kačur je vstal in je zardeval in ji stiskal roko. Ona je stala pred njim mirna, smehljajoča, tudi njena roka je ležala v njegovi in je ni stisnila.

"Ne jezen! Ne čemerni! Vesel sem, da Vas vidim, gospodična Minka — kakor sem vesel in srečen celo v sanjah, če Vas ugledam!"

(Dalje prihodnjič)

— Dolina smrti v Kaliforniji leži najnižje od vseh krajev na Zahodni poluti.

Naročnikom --

Če prejimate Ameriško Domovino po pošti, pomeni datum nad našim imenom, do kdaj je naročnina plačana. Na primer: 1-20-0, kar je do 20. januarja 1970, torej najprej mesec, nato dan in leto. Obnovite naročnino pravočasno in omogočite nam redno nadaljnje delo!

APRIL						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

KOLENDAR društvenih prireditev

APRIL

18. — Slovenski športni klub priredi svoj kegljaški banket v Baragovem domu.

19. — Mladi harmonikarji priredijo koncert v šolskem avditoriju pri Mariji Vnebovzeti v Collinwoodu ob pol 12. urah popoldne.

25. — Folklorna skupina KRES priredi večer narodnih in umetnih plesov v SND na St. Clair Avenue. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

26. — Pevski zbor Planina poda svoj pomladanski koncert v SND na Maple Heights. Začetek ob 4. popoldne.

MAJ

2. — 3. — Vzhodno kegljaško tekmovalstvo KSKJ na Ambasadorski Euclid Lanes, 22661 Euclid Avenue.

3. — Pevski zbor Triglav poda svoj 23. letni koncert v SND

NEVESTIN OKRAS — Okras, ki ga ima nevesta na slikah, je posnet po freskah iz minojke Krete.

na St. Clair Ave. Začetek ob 4. popoldne.

10. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi materinsko proslavo v farni dvorani pri Sv. Vidu.

10. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi materinsko proslavo. Začetek ob treh popoldne.

16. — Koncert pevskega zbora Korotan v Slov. narodnem domu na St. Clair Ave. Začetek ob pol osmih zvečer. Za ples igrajo Veseli Slovenci.

13. — Ameriška Dobrodelna zveza priredi banket ob 17. konvenciji v SDD na Reher Avenue pod pokroviteljstvom

Društva Slov. dom št. 6. Začetek ob 6.30.

17. — Slov. nar. dom na St. Clair Avenue priredi večerjo in ples.

24. — Slov. ženska zveza priredi banket ob 15. narodni konvenciji v avditoriju pri Sv. Vidu ob enih popoldne.

26. — "Slovensko noč" priredi Euclidska Slovenska Zveza v SDD na Reher Ave. Začetek ob 6. Po večerji in sporedu ples. Igra Grabnarjev orkester.

30. — SKD Triglav v Milwaukeeju obhaja spominski dan z mašo pri kapelici v Triglavskem parku ob 11. dopoldne.

JUNIJ

6. — DSDP Cleveland priredi v farni dvorani pri Sv. Vidu spominsko akademijo za padle v drugi svetovni vojni in v evoluciji v Sloveniji v letih 1941-1945. Začetek ob 7.30 zvečer.

7. — Piknik Društva sv. Jožefa na društvenih prostorih na White Rd.

7. — Društvo SPB Cleveland pripravi Slovenski Spominski dan in 25-letnico vetrinske tragedije. Ob 10.45 dopoldne bo sv. maša pri Lurški Mariji na Chardon Rd., popoldne ob 2. pete litanije.

13.-14. — Slovesna proslava 25-letnice vetrinske tragedije na Slovenski pristavi. Priredi ZDSPB TABOR.

20.-21. — Balinarska tekma v SDD na Reher Avenue.

21. — Otvoritev Slovenske pristave za l. 1970.

21. — SKD Triglav v Milwaukeeju priredi v svojem parku piknik.

28. — Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi piknik na Slovenski pristavi.

JULIJ

4. — Razsvetljava z umetnim ognjem na Slovenski pristavi. Pričetek ob sončnem zatonu.

4. — SKD Triglav v Milwaukeeju praznuje žegnanje sv. Cirila in Metoda, katerima je posvečena kapelica v Triglavskem parku. Ob 11. dopoldne sv. maša pri kapelici.

5. — Piknik Slovenske pristave na njenih prostorih.

8. — Klub slovenskih upokojencev v Euclidu priredi piknik na farmi SNPJ.

11.-12. Balinarska tekma v SDD na Reher Avenue.

18. — Kresni večer na Slovenski pristavi. Kresni ogenj ob 8.30 zvečer.

26. — Slovenska šola pri Mariji Vnebovzeti priredi piknik na Slovenski pristavi.

AVGUST

9. — Na Slovenski pristavi bodo skakalne in plavalne tekme, nato piknik.

16. — Fara Marije Vnebovzete priredi svoj žegnanski festival od 3. pop. do 9. zvečer v šolski

dvorani.

23. — Društvo Najsv. Imena pri Sv. Vidu priredi družinski piknik na Saxon Acres na White Road.

23. — SKD Triglav priredi piknik s športnim dnevom v svojem parku.

SEPTEMBER

6. — Piknik Slovenske pristave.

7. — Piknik v jesenskem zatonu na Slovenski pristavi.

13. — Večerja z nad žarom pečnimi piškami in ples v SDD na Reher Avenue.

20. — Trgatev na Slovenski pristavi.

20. — Oltarno društvo fare sv. Vida priredi kosilo v farni dvorani. Od 11.30 do 2. pop.

20. — SND na Maple Heights priredi letni banket in ples. Pričetek ob 4. popoldne.

20. — DSPB Cleveland priredi romanje v Frank, Ohio.

27. — Podružnica št. 14 SZS priredi kartno zabavo v Slovenskem društvenem domu na Reher Avenue.

27. — Slov. nar. dom na St. Clair Avenue pripravi večerjo in ples "Noč v Sloveniji".

OKTOBER

3. — DSPB Tabor priredi svoj jesenski družabni večer v Slov. domu na Holmes Avenue. Za ples in zabavo bodo igrali "Veseli Slovenci".

4. — Kulturna društva v Euclidu priredijo koncert v SDD na Reher Avenue.

11. — Dramatsko društvo Naša zvezda vprižori igro v SDD na Reher Ave. v Euclidu.

18. — Klub Ljubljana priredi večerjo in ples v Slov. društvenem domu na Reher Ave. Začetek ob 5. uri pop.

18. — Občni zbor Slovenske pristave na Slovenski pristavi. Začetek ob 3. popoldne.

NOVEMBER

1. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. pop.

7. — Klub slov. upokojencev v Newburghu priredi banket v SND na E. 80 St. Začetek ob 5. pop.

14. — Belokranjski klub priredi v Slov. domu na Holmes Avenue martinovanje. Igrajo "Veseli Slovenci".

21. — Slov. telovadna zveza priredi praznovanje 20-letnice obstoja s telovadnim nastopom, večerjo in s plesom v avditoriju pri Sv. Vidu.

22. — Fara Marije Vnebovzete priredi Zahvalni festival v šolski dvorani. Od 2. pop. do 9. zvečer.

DECEMBER

6. — Pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Reher Avenue. Začetek ob 4. pop.

JANUAR

23. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč" v SND na St. Clair Avenue. Igrali bodo Veseli Slovenci.

MAREC

28. — Glasbena Matica poda svoj pomladanski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 4. popoldne.

VEČER NARODNIH IN UMETNIH PLESOV

priredi

KRES v soboto, 25. aprila

ob 7:30 v SND na

St. Clair Ave.

ŽENINI IN NEVESTE!

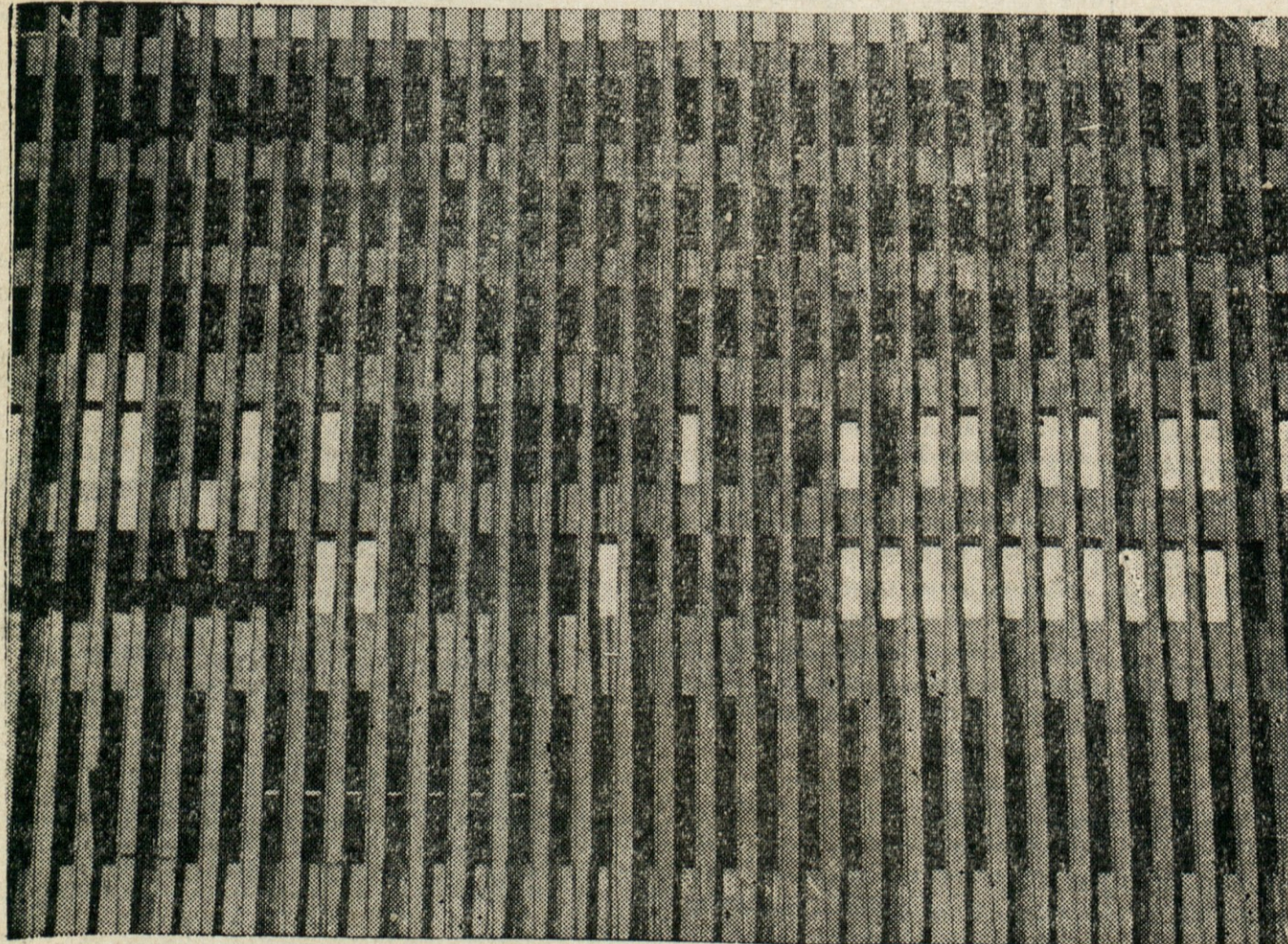
NASA SLOVENSKA UNIJSKA TISKARNA
VAM TISKA
KRASNA POROČNA VABILA
PO JAKO ZMERNI CENI

PRIDITE K NAM IN SI IZBERITE
VZOREC PAPIRJA IN CRK

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Avenue

HEnderson 1-0628

NENAVADNA ZGRADBA — Slika predstavlja del novega dvostolpnega poslopja v New Yorku, kjer bo nameščen "Svetovni trgovinski center". V novem središču bodo stalne mednarodne trgovinske razstave. Visoki stolpnici grade v Manhattanu.